

Med moskus på menyen

Vegard Eriksen er ikke som 30-åringene flest. Når de andre trekker i flokk mot strendene og billig øl i Syden, jakter han heller fjellgeiter på New Zealand. Eller svartbjørn i Canada. I fjor ble den mangeårige hobbyen hans til Mylla Jakt-og Fiskereiser. Nå tar han selv med eventyrlystne ut i villmarka.

TEKST: TERJE HANSTEEN

FOTO: MYLLA JAKT-OG FISKEREISER

Vi kjører på humpete og dumpete skogsveier innover til Mylla langt inne i Nordmarka, nord for Oslo. Dette er villmarka, til tross for at sivilisasjonen er faretruende nær. Veiene er svingete og glatte og brøytekantene ligger fortsatt høye langsmed veien. Det er midt i mars måned, men noe vårtegn kan vi ennå ikke se. Vegard kjører uanstrengt opp og ned bakkene, det virker som om han kjenner hver hump og hver sving i veien. For det var her i Nordmarka han hadde han sine aller første jakt- og fiskeopplevelser. Lenge før han visste hva skole var, hadde han allerede fanget sine første mink, mår og grevlinger i feller oppe i skauen. Etter hvert utvidet han territoriet og det ble jaktturen landet rundt.

Ble helt besatt

Men det var en jakttur til Estland i 1993 som ble avgjørende for Vegard. Han opplevde å bli fullstendig jaktfrelst og ville bare dra ut igjen og utforske andre jaktmarker enn de norske. I årene som fulgte ble det ikke få turer til Canada sammen med andre jaktinteresserte. Helt til i 1997. Da var ideen om å starte med egne jakt-og fiskereiser modnet såpass, at det snart var på tide å sette drømmen ut i livet. I fjor bestemte jeg meg for virkelig å satse på jakt og fiske og satte i gang med å sende brev til samarbeidspartnere rundt omkring i verden. Første turen gikk til New Zealand. Jeg hadde med en person og han ble helt besatt, forteller Vegard.

Vi har benka oss på kjøkkenet i huset der han har vokst opp, helt nede ved vannet Mylla som i dag strekker seg hvitt nesten så langt øyet kan se. På veggene henger trofeer fra nær og fjern, som han selv har stoppet ut. De to bikkjene ligger lydige i stuen og våger seg ikke inn til oss. Den første turen Vegard arrangerte fikk ballen til å rulle. Egen stand på Villmarksmessa

og oppslag i VG og Dagbladet har også vært god drahjelp, innrømmer han.

-Bare i går fikk jeg fire henvendelser. De fleste spør etter Canada, men personlig har jeg stor tro på New Zealand som jakt-og fiskeområde.

-Turene dine koster ganske mye. Er dette bare for folk med mye penger? -Nei, de som tar kontakt er helt vanlige folk. De fleste har spart lenge for å få råd til en slik tur. Og det er ikke bare menn som tar kontakt. Jaktglade damer kommer også. Snittalderen ligger på rundt 50 år. Ungene har flyttet ut og de har lyst til å ta den turen til Canada som de har drømt om i 20 år. Ellers er det også endel unge som både jobber og reiser mye som tar kontakt med meg.

Ennå kan ikke Vegard leve av å sende jakt-og fiskeinteresserte ut i den store verden. Han tjener til livets opphold som renholder i Oslo, jobber intenst i perioder og legger seg opp penger for å dra avgårde. Men til høsten regner han med at han kan si farvel til renholderjobben. Dermed har en drøm gått i oppfyllelse.

Vrimler av bjørn

Da Friluftsmagasinet tok kontakt for et intervju på nyåret ble vi møtt av kompanjongen Vidar Fjellhammer, som selv driver egen fiske-og fritidsbutikk på internett og som tar seg av fiskedelen i Mylla Jakt-og Fiskereiser. Vegard var selv på New Zealand og var ikke ventet hjem før i slutten av måneden. Det blir endel turer i løpet av 2000, lover han. -Turen til New Zealand var den andre turen i år. Allerede i januar var vi i England og jaktet på muntjac, som er en mindre utgave av rådyr. Det er mulig at det blir en tur til Zenegal i april for å jakte vortesvin og det blir i så fall første gang for meg. Ellers planlegger vi en fisketur til Irland og en tur til Afrika i oktober. Muligens blir det

flere turer enn disse som er planlagt, det kommer helt an på hva folk

er interessert i. Jeg planlegger

forresten også big game fishing etter hai og marlin i Namibia og Kenya.

Vegard er opptatt av at de turene han arrangerer ikke bare skal dreie seg om jakt eller fiske. Opplevelser på stedet er også viktig å få med seg når man først har kommet til et sted, poengterer han.

-Hva slags tilbakemeldinger får du fra deltakerne?

-Folk blir som besatt og snakker bare om å dra ut igjen. I løpet av en jaktseksjon her hjemme kan du klare å skyte et par rådyr, mens vi i England skjøt mellom fire og seks muntjac bare i løpet av to dager!

Muntjac er det for mye av i England og de blir skutt uansett om det kommer norske jegere over eller ikke, ønsker Vegard å presisere hvis noen av leserne synes det høres altfor blodtørstig ut. Det samme gjelder for Canada. Der vrimler det av svartbjørn, som der borte regnes som skadedyr. I løpet av en tidagersperiode ble det observert 76 bjørner på et jaktområde.

-Blir det noe spennende å jakte på bjørn hvis de er overalt?

-Jo, fordi de virkelig store er vanskeligere å finne.

Helgrillet grevling på Mylla

De fleste som tar kontakt med Vegard vil gjerne ha et bjørneskinn hengende på veggen. Men han har også opplevd at folk ville ned til Afrika og skyte seg

en elefant. De hadde spart i flere år til den helt store jakturen. Selv drømmer Vegard om å jakte på alaskaelg. Men den morsomste og samtidig mest krevende jakten foregår etter fjellgeit på fjelltoppene på New Zealand. -Det er en farlig jakt, fordi det er så bratt terreng. Da får jeg skikkelig kick!

Kick var det nok også mange som fikk da de ble bedt til Vegards 30-årsdag i fjor høst. På menyen sto moskus fra Grønland, hvithalehjort fra USA, bjørn og jerpe fra Canada, muntjac fra England, ryper fra Island og Canada, rådyr fra Lunner kommune, ringduer fra Randsfjorden og kreps og helgrillet grevling(!) fra Mylla. Alt fanget av Vegard selv, naturligvis. Festen var visstnok helt uforglemmelig og de som ikke ble bedt, ble visstnok sure.

-Folk trodde det med grevling bare var en spøk. Men hele grevlingen forsvant og dagen etterpå var det bare skjelettet igjen!

Jakthistorien

Vi kommer ikke utenom en saftig jakthistorie når vi først har fått tak i en jeger som Vegard Eriksen. Slik lyder den: To karer fra Vestlandet var på bjørnejakt i Canada og den ene satt i et tre og ventet på svartbjørn. Da sto det plutselig en diger grizzlybjørn under treet, den var skadet av en snare som hang rundt belnet og var ikke særlig blid den dagen. Mannen ble ikke særlig høy i hatten da han så den svære bamsen under seg. Han hadde bare skutt en bjørn før, og det var en mye mindre svartbjørn. Men han kom seg da i alle fall helskinnet tilbake til leiren og fortalte sine jaktkamerater hva som hadde skjedd og sa at han hadde hørt at svartbjørn klatrer i trær. Da fikk han til svar: "Ja, men det er det bare svartbjørn som gjør. Grizzlyer slår ned treet.". Etter det gikk han ikke mer på jakt på den turen!

Har du lyst til å vite mer om jakt- og fiskemuligheter under andre himmelstrøk, kan du kontakte Vegard Eriksen på tlf. 90 01 97 12.

Han har også en hjemmeside på nettet:

www.mylla-jaktreiser.no

e-post: info@mylla-jaktreiser.no

